

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIO
Y
REDACCIO
LLIBRERIA ESPANYOLA,
Rambla del mitj, 20.
BARCELONA

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SEMANA

PREU DE SUSCRIPCIO
FORA DE BARCELONA

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

ACTUALITATS

—Miri Señó Onofre que ab aquesta escases que hiá de bacallá, si 'l veuhen se 'l menjan.
—Vosté també vaixis ab cuydado, que lo que es ara te la sort de que no matan que sinó, prou ne feyan butifarras.

GANGAS.

¡Qué digan lo que vulgan! Hem arribat á uns temps ditxosos.

No'ns ho podíam esperar, y si 'ns queixém es per vici.

May havia estat tant bé com are, ni al cel hi estaré, tirin pèl cap que vulgan.

Los homes son ditxosos per lo que gastan, no per lo que guanyan.

M'espantaré.

Supòsinse que jo guanyo quatre duros y que gasto no més que vuit rals, lo estrictament necessari per no morir-me de fam.

Supòsinse que 'l tres duros y dotze rals restants los arrecono cuidadosament, los estolvio y 'ls acumulo, y que al cap de l'any tinch 1,314 duros rodons: que l'any que vé faig lo mateix y que, com diner crida diner y com més tè la mar més brama, vaig arreconant y estolviant y acumulant y delectantme contemplant los fruits de aquest modo d' obrar digne d' una garsa.

¿Volen fé 'l favor de dirme, si fent això soch felís? ¿Volen fé 'l favor de dirme si 'l goig de contemplar la cantitat arreconada, m compensa de menjar en una fonda de sisos, de no mudarme 'l llensol per no gastar ab bugadera, de tenir fret á l'hivern y calor al istiu per no comprar-me un traje propi de l' estació, de no gosar de cap afecció de familia, perque m'espanta 'l gasto que porta 'l matrimoni?...

De cap manera.

Ab los mèus quatre duros diaris soch 'l home més infelís de la terra, y á la fi moro rich; pero 'ls quartos no 'm curan, ni 'm privan d' anar al altre barri, ni me 'ls ne puch endur dintre del bagul.

En cambi si gasto tot lo que tinch, disfruto.

Per xó hi dit que 'ls homes son ditxosos per lo que gastan y no per lo que guanyan.

Los pobles son com los homes.

Una colecció de qualsevol cosa, equival á las parts que la componen.

Una colecció de homes equival á una societat.

Y si l'home es felís per lo que gasta, y no per lo que guanya, també 'l poble es felís no per lo que guanya, sino per lo que gasta.

Per xó hi dit avants qu' hém arribat als temps més ditxosos que podíam esperar-nos: per xó hi dit també que si'ns queixém es per vici.

Estavam en plena revolució de Setembre. ¿Han vist vostés uns temps més dolents que aquells?

Llavors treballavam com are, menjavam com are, 'ns divertíam com are, y encare arreconavam algun quarto.

¡Arreconat! ¿Qui ha dit arreconar? ¡No faltava més! Un país que poguessin dirne qu' era un país de la *Virgen del puño!*

¡Arreconar, perque 'l dia següent nos morissem y 'ns enterressin, sense un xavo á la butxaca per fer la llarga caminada d' aquest al altre barril...

¿No reparan qu' això era una anomalia? ¿No reparan qu' aquesta preocupació necessitava un correctiu enèrgich? ¿No reparan qu' estavam malalts y era menester un remey prompte y eficás?

Si senyors, si, estavam malalts: teníam una inflamació de avaricia y necessitavam una aplicació de sangoneras.

Afortunadament los conservadors sem-

pre que son al poder, constituheixen un govern paternal, y 's desviuhen per salvar-nos.

Sangoneras hem dit que necessitavam, y sangoneras nos aplican, ab aquella carinyosa energia de una mare, que vol salvar la vida del seu fill malalt.

Res de vacilacions: lo metje ho ordena y la salut ho reclama.

Primera sangonera: Restabliment riguros de la contribució de consums. ¡Oh, es deliciós! Vostés están seguts á taula ab la familia, menjant y bebent tranquilament, y sense que s'ho pensin hi tenen un convidat invisible. Quan serveixen l' escudella ell acosta 'l plat, quan beuhen, ell també pren lo porró y xarrica un rato: no menjan res vostés, que no menji ell: ell té també la seva llesqueta de pá, y no hi ha plat que no l' hi agradi. Aquest convidat que 'ls fa companyia es lo govern que cobra 'ls drets de consums.

Segona sangonera: Necessitan un pantalón, unas botinas, una camisa, qualsevol cosa, y veuran que 'ls hi enganxan un sellet d' alló més maco, imatge del govern que contempla l' objecte comprat, se'l mira, 'ls alaba 'l gust y 'ls felicita.

Tercera sangonera: Tiran una carta al correo y sellet de guerra. Are no hi ha pas guerra dirán. Pero ¿qué saben vostés? Donchs are, no més pèl que diuhen, posarán sello de guerra fins á las targetas postals y... muixoni!

Quarta sangonera: ¿Ja tenen la cédula? Donchs á comprarla. Avants valia tres pessetas y 's dava de franch als pobres. Are val á la alsada de un campanar, segons la posició que ocupan. Y si no ván á buscarla al temps degut, lo doble y ¡paga qu' es cédula!

Quinta sangonera: Volen tenir un arma per defensarse? Si son de fora pagarán un preu; si de ciutat un altre: si desitjan casar, no valen las perdius que matin ab un any la meytat de lo que 'ls costa la llicencia. Encara que, segons diu l' adagi, «val més un gust que cent lliuras.»

Sexta sangonera, y ja va la mitja dotzena: Viatjan y 'l carril y 'ls cotxes los costan un 25 per cent més de la tarifa de l' empresa, perque si descarrilan, lo govern no vol pas que 'u perdin tot.

Séptima sangonera: Necessitan paper sellat y 'ls lo donan ab un augment de la meytat del preu que avants tenia. May siga sino per que no vajan dihent que 'l govern fa papers ridículs. Papers sellats sí, ridículs no.

Octava sangonera: Enmatlleven diners, ó compran un tros de terra ó una finqueta Vajin á las hipotecas y per felicitarlos los cobrarán una propina com una casa. Tor-nan los quartos ó 's venen lo tros de terra ó la finqueta, y paguin la mateixa propina que avants.

Novena sangonera: ¿Pagan una contribució? Afluixin donchs, un quatre per cent sobre ingressos municipals. ¿No pagan contribució? Ja s' ho trobaran ab l' amo de la casa.

Décima sangonera: ¿Tenen una botigueta, una industria ó qualsevol cosa? Donchs paguin un 8 per cent sobre la quota. ¿No tenen botigueta ni cap industria? Donchs ja s' ho trobaran quan vajin á comprar un xavo de safrá ó mitja cana de beta.

Undécima sangonera: ¿Son empleadets, ó retirats, ó cessants ó viudas de militars? Desquiento. — ¿Son tenedors de la deuda? Donchs tirin los cupons á l' olla y vejín si fan bon caldo.

Duodécima sangonera y ja va la dotzena: Per distreures d' aquestas angunias, van á l' estanch y demanan un puro de tres. Val mitj ral: un escanya-pits, quarto y mitj: una cajetilla de ral, nou quartos;

una de cinch, sis y mitj. De modo que hasta per envenenarse 'ls hi fan ser.

Y ab aquesta dotzena de sangoneras que 'ls deixarán més pelats que San Bartomeu y mes nets que una patena y ab menos sanch que una panera de volca-navíos, vagin pèl mon contant las gangas de viure en aquets temps.

¡Ah! Y un' altra vegada fássin recó, ja veuran!

P. K.

PENSAMENTS.

Un amich meu, deya al veure un geperut: «Aquet si que no arriba á la capsa de las ánimas.»

La fortuna sempre vá á trobar als tontos; si fos amiga del discrets, dexaria de ser fortuna.

Per mí un avaro no es mes que una guardiola. Los diners que guarda no vehuen sol ni llura, fins que arriba la mort y la trenca.

May hi pogut ser amich de la Zarsuela: 'm sembla veure un sabi plé de campanillas.

Una brusa molts cops val mes que una livita 'm deya un amich meu jornalero. — Com pot esser? — Facilment si la brusa es de vellut y la livita de cretona.

Un secret desde el moment que es secret, deixa de ser secret y molts vegadas porta la calumnia.

Vull probaho: Jo guardo 'l secret de una cosa senzilla que no 'm convé divulgar y que no interessa á ningú mes que á mí. Amichs, vehins y coneguts tractan de descubri-la; com no poden, fan deu mil suposicions; per cada mil de ellas ni ha deu de acertada; y cent que de suposicions dejen-neran en calumnias.

JOSEPH MARÍA CODOLOSA.

A Santa María del Mar han nombrat cantaores á dos capellans que no saben de solfa, ni tenen bona veu.

Tampoch lo rector de Flix savia táctica de infanteria y va arribar á portar los galons de la casulla cusits á la màniga.

Maldonado Macanaz era Director de Instrucció pública y passa á Director de contribucions.

Mena y Zorrilla era director de contribucions y passa á Instrucció pública.

Es com si diguessim Fulano de tal qu' es mestre de casas passa á mestre d' estu-li; y fulano de tal, mestre de estudi passa á mestre de casas.

A Espanya al neix ja som uns sabis, y no hi ha carrech que no sapiguem desempenyar-lo. Per això aném tant bè.

Totas las nacions, hasta Turquia, permeten lo culto extern de las religions distintas de la del Estat.

Totas las nacions prestan acatament á aquestas lleys sagradas de la conciencia.

Sols á Espanya hi ha sub-governadors com lo de Mahon; y governs com l' actual que consentan y aproban infraccions tant manifestas á la ley escrita y á la ley moral.

Deyan dos neos aquest dia:
 —Perqué varem anar a rompre'ns la crisma?
 No temin qu' emplean á tots los carlins que 's presentan? No hi ha subgovernadors que practican l' intol' rancia de cultos? Qu' mes volém?
 —Desenganyat noy: aixó es que 'ns temem.
 Aquets son los fruits de una conducta tant desatentada: la irritació dels liberals y lo desdeny dels neos.

No 'ls hi vaig dir jo que hi ha gent que per singularitzar-se farien qualsevol cosa?
 Aquí tenen al autor de la gimnástica cristiana. Promou disputas, insulta, fa postas, y quan l' hi contestan de la manera que 's mereix, ¡pataplám! se 'n va á trobar al jutge, y citació al canto.
 ¡Vaya, vaya! Un doctor com vosté també es home de citas?
 Aixó, francament es voler fè 'l salt dels trapezios y caure de cul.

Lo periódich *El Conservador* de Madrid ha sigut denunciat.
 Pero 'l fiscal ha vist després que era periódich molt amich de la situació, molt dinástich, y molt senyor: s' ha adonat de que porta guants y que 's muda la camisa dos cops al dia, y ha retirat la denuncia.
 ¡Oh justicia, qu' ets cega y que devegadas ne veus lo que fás.

La Verge de Lourdes diu que ha fet tres curacions miraculosas.
 No hi ha com arrimarse á las iglesias.
 Mirin á Olot. Plovia de una manera furiosa y la gent que 's trobavan al camp, per resguardarse de la tempestat varen ficarse dintre de una hermita.
 Al poch rato cau un llamp pèl campanar, y causá no mes que 14 morts y 25 ferits.
 Arrimínse á l' iglesia, que de miracles n' hi ha de dugas menas.

Los protestants de Mahó no poden anunciar las funcions del culto que professan.
 La constitució no s' hi oposa; pero s' hi oposa un sub-governador.
 Si en lloch de sub-governador es governador, se 'ls menja de viu en viu.

La redacció del *Duende* ha sigut assaltada.
 Assaltada per una turba armada de bastons y empenyada en fer mudar de ideas als redactors.
 Aixó no vá succehir pas durant la revolució de Setembre y en época de la partida de la porra.
 Aixó, per mes que semblá impossible, ha succehit are, en la época del govern de D. Antoni Cánovas del Castillo.

Ha mort Cabrera.
 ¡Que Déu lo perdoni!
 Ell ha acabat los seus sufriments y nosaltres també.

En Romero Robledo continua viatjant.
 Los expedients del ministeri de la gobernació continuan dormint.
 Y si alguns de aquets expedients son de quintas, las mares que plorin y 'ls fills que menjin ranxo.
 Consólime pensant que 'l ministre 's passeja y cobra 'l sou.

Los bisbes beneheixen als mansos que volen anar á Roma.
 Y jo, la vritat, sense ser bisbe, porque anessin mes segurs no 'ls benehiria.

Jo 'ls confirmaria dihenlos:
 «A quí teniu una nata, perque no 'as moriu de fam pèl camí.»
 Un periódich belga parla de que volen regalar-nos un menisteri mes madur que un meló passat.
 Figúrnse que 'l ministre de la guerra ha de dirse Cheste y 'l de marina Tenorio.
 «No es verdad ángel de amor que en esta apartada orilla...»
 la tal noticia senzilla nos fa dar un salt al cor?

Y continuan los preparatius per l' romeria á Roma.
 Los carlins que havian quedat sense feyna tornan á tenir ocupació.
 Avans á la guerra: després á recullir firmas per la unitat católica, y are á recullir quartós per l' anada á veure al Papa.
 Ells si que poden dir:
 Per tot arreu se vá á Roma.

FABULA.

No fá molt que una senyora, quan lo seu senyó era fora, vá llogar una criada ni encantada, ni tampoch encantadora.
 La criada vá á comprá vè 'l senyor á passejá y ella diu:—Ja tinch minyona y una estona la senyora á paseig vá.

—Tan bon punt vè la sirventa lo senyor se 'l hi presenta tot dihent:—Ja son las nou ferram l' ou.
 Mes cansada ella, s' assenta.
 Lo senyó ab semblant partida s' enrabia, corra y crida
 —Jo só l' amo, só 'l pagano y jo 't mano que 'm serveixis desseguida.
 Mes respon ella ab despit
 —No 'l conech per res, mosquit jo serveixo á qui 'm lloga: res me fá si vosté está mal servit.

«Criticons de Barcelona clo mateix que la minyona des l' arcalde de ciutat...»
 «bè c' vritat que cap culpa té en Girona.
 « Ell ni 'ns coneix á nosaltres: «qui 'l vá llogar van se uns altres, «y perque un arcalde 'us cregui «y 'us conegui «l' haveu de llogar vosaltres.

GASTUS.

A la Exposició de Filadelfia va ser premiada *La Ilustració Española Americana* deya un senyor.
 —Y perqué? pregunta la senyora.
 —Pels seus grabats.
 —Ay, ay, objectá la dida qu' es trobava allí t' també premian als que han tingut la verola?

Los neos se 'n van á Roma.
 Com que son tant xerraires, per ells va ferse aquell ditxo:
 «Qui llengua té, á Roma vá.»

A CUPIDO.

SONET.

Renyarte vull joh n en sense cordura, perque 'm vás ferí 'l cor en certa fetxa, que per mes que soch home de corretja, vaig enfadarme molt, y encare 'm dura.
 Vas ferme aymá á una nena ab gran locura tirantme no sè com d' amor la fletxa, y ella qu' es orgullosa encar que letja vá dar-me un «no», robantme la ventura.
 Estich desesperat, de tu renego y 't juro que ni ab broma soch dels mansos: Un altre cop que tiris drat te prego.
 Tu 'm darás la disculpa qu' ets un cego donchs pren una guitarra y vén romansos ó fes com l' Antonet, y móra't luego.
 P. M.

Cárlos Tanoca plorant va dir á la seva dona:
 —Si no alcanço la corona, faré la mort del Sultan.
 Y ab la més bona intenció la pobreta l' hi va dí:
 —No t' espantis, ratoll, prou que 't coronaré jo.
 P. M.

Al Terso l' hi han fet una operació en la boca. L' hi han tret dinou osos.
 Suposo que no van tocarli l' os bertran, ni l' os de la musica.
 Un periódich diu que 'l Terso are menja bé. Ditxos ell! No podém pas dir lo mateix tots los espanyols.

En Cánovas no acontenta ni al país ni als que li deman turró.
 Lo país calla, y 'ls que li demanan turró l' hi segan la herba sota 'ls peus y l' hi fan la trabeta.
 Tots ells demanan un ministeri ab Posada y tot Posada Herrera!
 Com tenen aquesta ganal!

Temps endarrera las monjas de molts convents se dedicavan á recullir sellos usats, baix lo pretext de que serian per redimir noys xinos.
 Are resulta que unas monjas escribian al bisbe de Tarazona ab sellos usats y passats per la bugada.
 Y 'l govern instrueix expedient.
 Y 'ls noys xinos eran los llanuts que recullian sellos usats.
 ¡Enganyats com uns xinos!

La Junta del Cementiri tracta d' edificar lo cementiri nou al camp de la Bota.
 Los metjes s' escandalitsan, y dihen que aixó es contrari á la salut pública.
 Y la Junta del Cementiri s' ha posat cotó furi á las orelas.
 Ella ray, déu pensar:
 —¿Contrari á la salut pública? ¡Gangal Com més gent se mori, més ninxos vendré.

Al abogar per la candidatura de 'n Posada Herrera un periódich parla de libertats y de drets.
 Hi hagué un temps en que digué en Posada Herrera:
 «¿Quin tros de pá li déu á un poble quan l' hi concediu un dret?»

Jo no sé: 'm sembla que aquest bon senyor ja l' ha trobat lo tros de pá.
 Lo poble per ell déu ser un tros de pa tou.

La temperatura refresca. Si, ja veurán, fassin cosas y no faltara qui 'ls escalfi.

Los duenyos de las eugas y caballs del Ampurdá s' han declarat en huelga. Los blats están per batre, y 'ls pobres que s' arreglin.

Ah! Los ministros també s' han declarat en huelga.

CANTARELLAS.

D' amor vá morir la Sato, d' amor Julieta y Romeo, y jo jay! moriré de gana si no 'm donan un empleo.

Sino surts á la finestra aquesta nit á las deu, quan sentis 'l onze, pensa... «Ja déu rincar l' amor meu!»

Vols una proba segura de que t' estimo nineta, donchs vés á l' imprenta, y digas que la treguin, de part meua.

Entre l' amor que t' professo y aquesta calor que fá, noya t' dich que suo 'l quilo y qu' estich ja mitj cremat.

Ahi 'm deya aixis la Pacha: —Quan disputo ab en Teodoro, rebo jo: la part més flaca, y era grassa com un toro.

QUENTOS

¿Cóm te dius nena?... ¿Francisca? preguntá an dependent á una nena, al entrar á la botiga. —No senyor, respongué aquesta. —Donch, cóm? —Francisqueta.

Un dependent se presenta á cobrar un comte, á casa de un senyor. —Aquest l' hi digué: —¿Quán puja? —Vinticinch pesetas. —Ja veurá: torni un altre dia que aré hauria de descambiar una moneda de cinch duros.

Un que l' hi agrada molt lo vi, un dia vá desafiarse. Com de costum, antes de l' hora fatal vá agafar una moneda com una casa. Y á l' hora del desafío: —¡En guardia! digué 'l seu contrari. —¡Alto! exclamá 'l borrarxo: veig que sou dos, y aquest no es pas lo traete!

Un carro, ab una mica més aixafa a una senyora. Y aquesta, després del susto, acostantse á la brana y mirant lo número diu: —Pobre de vos que m' haguessen mort: ¿qué us penséu que no havia pres lo numero per citarvos?

Un pagés de fora volia escriure una carta á un senyor d' aqui, y no s' recordava ni 'l carter, ni 'l número, ni 'l nom de la persona. Per últim se decidix á posar en lo sobre de la carta: «Senyor carter; quan tinga aquesta carta, tiri Rambla avall, y á la segona travessia que trobi á má esquerra, tiri carre avall; y quan siga á la primera travessia á má dreta, s' hi fica y mira la portalada que siga més alta y més rodona, y allá preguntí per qui 'm coneix.»

EPIGRAMAS

—L' Iglesia la vida 'm dona deya un, y no s' enganyava, puig no més se mantenia de la cera que robava.

Lo marit de la Prudencia perque es gros, com se comprén dos asientos sempre pren ell sol en la diligencia. Y anathi 'l mosso major á comprarlos li prengué un asiento del cupé y un altre del interior.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endavinallas dignas d' insertarse 'ls ciutadans Deuhet de Reus, Senyor Porfin, Comerciant de mentidas, Ralip y Col y flor. Las demés que no s' mencionan no poden insertarse.

Ciudadá J. Jenís: La sinonimia es arreglable. —Perico Matalassé: Hi anirá una cantarella y una pregunta: lo altre es bastant inferior. —Boixompiaig: Insertarem la poesia. —R. Picolis: Publicarem dos quentos. —R. M. Hi anirá un geroglífich. —Llorens Llus: Un epigrama y una poesia. —A. Lo soneto al arcalde es flux: lo Sr. Girona s' mereix alguna cosa mes. —Ciudadans Comerciant de mentidas, Senyó Porfin, Tarambana, Catedrático, Joan de l' Esca, Trompitxo, Tomaset, Rodriguez, Un nen, Un suscriptor, Noy buffó, Pau Arinas, S. P. Q. R. Uvelimolti, Amich de n' Carmona, Sultan destronat, L. Pinet, G. M. Barzanallana, Tantiras, Simon dels campos, J. Tevlac y Atam, Jacas Bort, César, A. B. P. y Noy de la mare: Lo que vostés envian no 'ns serveix. —Ciudadá J. S. B. La poesia arregladeta podrá anarhi. —C. Grassa: Res mes que una cantarella. —Deuhet de Reus: Y 'l Trenca-caps de vosté. —Flors Rosadas: Idem lo seu. —J. S. (a) Curro: Hi aniran dos epigramas de vosté.

SOLUCIONS A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

- 1. PREGUNTA 1.—En qu' es Moka. 2. ID. 2.—Lo dissapte. 3. TRENCA-CAPS.—Llagostera. 4. XARADA 1.—Cris-li-a-aa. 5. ID. 2.—Ga-na-pe. 6. ACETÍGRAFO.—Máquina—Maquina—Maquina. 7. ANÁGTAMA.—Sórt—sört—rots—rost. 8. GEROGLÍFICH.—Qui s' espera s' desespera. Y Han endavinat totas las solucions los ciutadans Pere Joan, Mister Snak, Deuhet de Reus, Flors rosadas, C. de angunias; totas menos la 7 Sasac, menos la 6 E. V., menos las 3 y 8 Pau de las D., menos las 7 y 8 Jacas Bort, menos las 1 y 5 J. Tevlac y Atam: las 1, 2, 3, 4 y 5 Dos Pachás; las 2, 3, 4 y 5 Smith y Herba segada; las 3, 4, 5, 6 y 8 Sultan destronat; las 2, 3, 6 y 8 Simon dels campos; las 4, 5 y 6 Tanganelli; las 2, 4 y 5 Un que pesca y Estripa quentos; las 2, 7 y 8 Tantiras; las 4 y 5 Un corista sense veu; las 4 y 8 E. P. y V.; la 1 no mes Barzanallana; la 3 no mes G. M. y L. Pinet; la 8 solzament Un de Reus y finalment no mes que la 5, Un Catedrático y Tarambana.

PREGUNTAS ESTRAMBÓTICAS.

- 1. ¿De quin puesto podrian ferna sortir tot l' abecedari, sense que hi fos senyalat, ni que l' hi haguessin posat may? 2. ¿De ahont podrian fer sortir á una persona que nó hi hagués entrat may.

J. TEVLAC Y ATAM.

PROBLEMA ARITMÉTICH.

Un pillet, estava de mosso en un café en lo qual hi havia sobre 'l taulell una porció de ampollas repartidas en 20 divisions; l' amo tragué 2 ampollas eram que com las que hi havia en la primera divissió, y aquet pillet que si be li sobrava la inteligencia en l' art de fer correr los dits, li faltaba en saber las matemáticas, tragué totas las de la segona divissió que eran doble número de las que hi havia en la primera y per lo tant tretas de la segona divissió las ampollas que l' amo ha mo habia separat de la primera queda que aquet pillet sols se'n endugué 2 ampollas: guardant totas aquestas divisions la lley que guardan primera y segona, preguntó cuántas ampollas hi havian sobre lo taulell?

MARIANO CADENET

ACENTÍGRAFO:

Té molta tot en Pasqua y tot perque lo Peret segons ell diu l' hi vol mal y sempre tot me l' ha fet. Té cinch lletras solzament y l' trobarás facilmente.

DEUHET DE REUS.

TRENCA-CLOSCAS

Elena—Tia—Dos—Via—Soca—Figas—Nena—Modas.

(Ab aquestas vuit paraulas, formar un reira.)

XARADA

I. Lo color que més m' agrada es lo primera-tercera, y 'l Déu primera-primera es lo que 'm dona més greix. La tersa inversa-segona es lo que més vull del dia, y ser tot desitjaria, pero es partit que 'm parteix. II. ¿Qué tres-dos, D. Serafi? —Que á la taula porti, he. —Perdoni, no n' hi puch dú perque l' váam acabá ahí.

ENDAVINALLA.

Pujo de la terra al cel; baixo del cel á la terra: soch esperada ab anhel, molts cops ma arribada a terra. La desgracia del mortal sovint ne solch causar, ves: uns cops per massa escasés, altres per massa abundancia. Apa, lector, donat ánsia de sapigué aquesta qu' es.

VALENTI JULIVERAT.

(Las solucions en lo próxim número.)

Imp. de «La Renaixensa».—Porta-Ferrisa, 18, baixos.

Lopez, Editor.—Rambla del Mú